

BUNA VESTIRE

ZIAR LIDER DE EGYPTA ȘOCOTINA ROMANEASCĂ

Directorii:
DRAGOȘ PROTOPOESCU
TOMA VLADESCU

Redacția și Administrația:
BUCUREȘTI
Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

EFOANE

Diracția Administrația 4-53.82
Redacția 4-54.54

ABONAMENTE:
1 an Lei 700
6 luni 350
3 luni 175
Comune rurale 1 an Lei 500
6 luni 250
3 luni 125

Bébé, copilul alegoric

N'am știut că brătenii mai au un om inteligent. Se zvonea vag că există în țară și unii, Bébé. Lumea nu știa prea dacă e un om politic sau o simplă reclamă la săpunul Cadum.

Si iată că Bébé acesta ne-a dovedit că e și una și alta înscrindându-se la clubul liberal din Timișoara, tocmai când la București treceau carele cu cei mai buni pruni alegorici pe care i-ar putea produce neamul, cu un discurs care e și un act politic și o copilărie.

«O vastă rețea politică — spune acela marele Infante, încercând să ne descrie sistemul democrat de guvernare a țării (ca și când cel brătenist n'ar ajunge!) — pusă sub egida partidului, dela primarul mărunț de sat la ministrul cel mai de frunte, compus din mii de cetățeni deținători de locuri de răspundere care cu prind întreaga viață administrativă și economică — oameni legați între dinții de acoasă valajă, minși de aceeași nădejdi și năzuinți, formați și selecționați îndelung de aceeași școală, adăpați la aceeași izvoare morale și capabili să armonizeze misările și munca, — iată din ce se compune un instrument vrednic și sășos de guvernare».

Acestui sistem democrat, care cum vedem ușor pe primarul de sat cu ministrul de stat în aceeași nădejdi și năzuinți, și — bată-i norocul! — îl adăpa la aceeași izvoare morale, sub egida partidului liberal. Bébé, secretarul general al acestui egide, opune — negreșit la polerativ — amănismul dictatorial.

Discul ține să ne asigure că acest meșaniam nu poate avea «succes», — pentru el și Machiavelli singura politică fiind acela a succesului. Și anume de ce?

Fiindcă «profeții acestui meșaniam condamnă imixtiunea intolerabilă a politicianismului în administrație, pentru că mine bunul lor place să opună țării favorismul și nepotismul. — arme indispensabile de conducere a celor nepregătiți și alabii».

«In ce ne privește — concludă băiatul — nu ne aștim să o spunem: simțim politicianii».

Si noi naivii care creдем că Bébé mai e și fiul cuiva!

Vedem noi pe Euseu sau Continental un tinăr înalt și burlos de care se pot spunea că e Bébé Brătianu. Dar vezi d-ia, nu era, domnule, fiul, nici nepotul nimănui! Era un Brătianu ca toți Brătienii, cum sa fi eu, dumnea, dumnea!

Si dacă a ajuns secretarul partidului și chiar șeful organizației de propagandă a unui partid, este totuși un om care se adaptează la aceeași izvoare morale ca și vicioșii ultimului primar de sat.

Toate acestea, negreșit, puținul sub egida partidului.

Dar partidul liberal nu e, domnule, un partid de favoruri și nepotism. Dictatorii aștia de dreapta vor să pună mina pe putere numai și numai fiindcă nu pot pridi de nepoți, și stănepoți.

Regimul liberal a știut să pună mina pe țară însă numai și numai fiindcă e un «regim potrivit climatului țării, și fiindcă el trăiește dintr-o comunitate intimă cu pătura sătosească de jos a țării».

Credeam până acum că ne aflăm cu Bébé în săptămâna copilului.

Acum aflăm că sistemul în plină săptămâna palmelor.

Bată-te să te bată, Bébé!

Asadar, copil la figură, pruno alegoric, ha?

El, nu face nimic. Să ne trăiești!

Stai jos!

DRAGOȘ PROTOPOESCU

După bombardarea Almeriei...

Evenimentele s'au succedat în apele spaniole cu o repeticție neașteptată. Roșii au pornit în vîltoare la o serie de provocări metodice. Ce urmărește guvernul din Valencia prin această tactică e greu de precizat, în orice caz orea să provoace complicații internaționale, ceea ce dovedește că situația lui politică și militară nu e strălucită.

Bombardarea vasului italian efectuată acum patru zile a fost urmată de bombardarea crucierelor italiene «Delfino» și «Zecchi» de către forțele roșii, iar bilanțul agresiunilor bolșevice.

Dar pe când Italia nu și-a fixat nici până astăzi atitudinea, Germania a răspuns cu obuzurile ei promptitudine și brutalitate. Flota germană a bombardat ca măsură de represalii Almeria. Ce se va întâmpla acum? E posibilă o generalizare a conflictului?

Nu cred!

Drama spaniolă nu poate degenera într-o dramă europeană decât prin capitalul antagonismului anglo-italian. O pină publică britanică nu și-a revenit încă de pe urma înfrângerii răsunătoare suferită de Marea Britanie în chestiunea abisiniană. Decizia oricărei ori năvăliri de la Italia vede roșii. Dimpotrivă față de Germania există și din partea opiniei publice și din partea cabinetului britanic o anumită toleranță, o anumită condescendență. În al doilea rând asupra întregii opinii mondiale agresiunile săvârșite de roșii contra vasului italian și a celui german, zecile de morți nevinovați, au produs o puternică impresie. Lucrul se vedește până și în comentariile presei franceze care indeamnă Germania la moderare dar nu-i contestă dreptul de a reacționa.

Inginerii, meseriași și minerii miliei Șorecani în Coloseum

Nu știm istorie...

Nu este vorba de istoria universală, de succesiunea dinastiilor egiptene, sau de anul morții lui Ludovic al XIV-lea. Asemenea date pot fi ignorate de o generație, cu o pagubă relativă pentru cultura lor.

Dar nu cunoaștem istoria Românilor și cu cât o vorba de istoria unei epoci mai apropiată de a noastră, cu atât știm mai puțin. În cărțile de școală istoria noii epoci care a început cu domnia Regelui Carol I e cuprinsă doar în câteva pagini închinată războiului independent.

Războiul de întregire, care pentru generația celor intrați în școală după 1920 reprezintă istoria unor evenimente pe care ei nu le-au trăit, e obiectul unei lecții care așază «la sfârșitul oăței» ar toate șansele să fie făcută în graba «încheierii anului școlar».

Si, — Doamne, — cât de mult mai avem de învățat fiecare din trecutul nostru apropiat. Sunt greșeli care se repetă pentru că cei mai mulți din noi ce ne guvernează nu cunosc istoria. Sunt neajunsuri — care pot fi fatale pentru istoria — unor evenimente ar fi la vreme lămurite.

Căți din oamenii care guvernează sau nu guvernează țara ar fi în stare să facă pe nepregătite o lucrare scrisă asupra situației României la congresul din Berlin?

Iată de ce e o mare bucurie când din generația celor care vor conduce țara noastră, se găsește cineva care să vădească, într-o mare lucrare asupra Domniei Regelui Carol I, grija de a cunoaște și de a învăța ceva din istoria apropiată a neamului nostru.

Reabilitarea trădării

TRADATORII LA LUCRU

de NICOLAE BOGDAN

S'a afirmat cândva — și pe bună dreptate — că genul răului și al minciunii, e infinit mai fertil în intrigării perverse, în resurse demonice, decât acela al viefii, al binelui și al adevărului. Realitatea aceasta o putem verifica și acum, când se arzăre un nou atentat infam, împotriva imponderabililor puteri de apărare ale neamului nostru. Și iată cum: Ați observat, cred, că în ultimii doi ani presa de stînga, demascată în oameni, în scopurile și în metodele ei, a îndurat înfrângeri după înfrângeri. Ea nu s'a mîrlărit totuși învinșă, ci a capitulat parțial și de formă, spre a rena cu o și mai aspră îndăgîre ofensivă în fond; a încercat un fel de dumping moral asupra presei românești, zăruind să înăbușe calitatea prin cantitate. Apoi văzînd că nici așa nu reușește, a pus în funcțiune o lovitură piezișă, cu efecte îndepărtate, însă de un rafinament cu adevărat drăcesc: REABILITAREA TRĂDĂRII, adică otrăvirea de la izvor, a celor mai prețioase izvoare de viață ale nației.

In adevăr — și sper că ați observat și acest lucru — presa jidovească a inițiat mai de mult o campanie menită nu numai să resuscite stăruul moral care a fost CONST. STERE, dar să facă dintr'ansul un veritabil mit. Si nu i s'a consacrat numai un număr exagerat de studii și de folioletoane, toate brodate pe o temă intenționat falsă, după cum vom arăta mai târziu, dar s'a creat până și un cerc STERE, transformat în scurtă vreme într-un veritabil cuib de infecție masonică. Iar acum în urmă, i s'a închinat chiar un întreg număr omagial în «VIAȚA ROMANEASCĂ».

Acum amăununt esențial și foarte semnificativ se cere subliniat: STERE nu este lătmărit de către impia și ipocrita turmă jidovească în postura lui de famă al unei convingeri, chiar greșite dar totuși scuzabile, nici în aceea de adversar implacabil al Rusiei și de amic al Germaniei. Acest aspect al imaginii este chiar cu îngrădire adumbrit sau ascuns. Ci el este preamărit numai și numai pentru înconștăbilitățile lui însuși de trădător.

Lucrul acesta e deosebit de

destul de clar: Lui STERE unanimitatea națiunii românești nu i-a făcut o culpă capitală din raso-fobia și din germano-filia lui, întemeiate și una și alta pe solide rațiuni de fapt. Fiindcă dacă aceasta ar fi fost realitatea, atunci și CARP și MARGHILOMAN ar fi trebuit să se vadă rănduiți în aceeași categorie, ceea ce n'a fost cazul. Ci STERE a suscitât ura și oprobiul Românilor numai din clipa când și-a manifestat voința de a persista în atitudinea sa mai mult sau mai puțin izolată, chiar și după ce unanimitatea neamului sau imbrățișase punctul de vedere opus.

Așa dar, STERE — sfătuit și împins de la spate de aceiași jidăni cari se servesc până și astăzi de numele lui — a trecut de partea ocupanților, le-a imbrățișat cauza și a scos o gazetă — LUMINA — prin care ataca în mod nișelesc pe acei ce, asudați sînge și înafurajă de vii în gîlul morții, apărau în Moldova moacă și libertatea pămintului strămoșesc. Atitudine prin care el — STERE — a me-

complexitatea și generatitatea problemei semite. Este o problemă europeană de o durată actualitate, mai ales în Europa Centrală și Orientală.

Ne uităm în vitrinele magazinelor. Nimic deosebit față de București. Nici în restaurante nu sunt deosebiți mari. Singur hotelul «Corvin», situat în plin centrul orașului, ne oferă pe lângă 200 de lei camere cu două paturi, excoelente, elegante, confortabile.

Încercîndu-se să facă rapid și sistematic. Am priceput să admim încă odălașul spiritului de organizare metodică a inginerului Fohde. Totul a fost prevăzută. Dela hărți automobilice la pa-baze de cositor și la forma geamantanelor.

Să nu se uite că e vorba de transportul, hrana, locuința a doua zeci și cinci de oameni.

Dela hotel telefonul oficialului ungurec de turism să ne trimită un ghid

Guvern de dreapta sau de alegeri

Am arătat cu tot hazul legal de improvizări și pe care bogata natură a Românilor îl oferă chiar în ceasurile cele mai triste, cărența internațional-jărnistă, capitalarea și abdicarea lui în fața unui obstacol pe care și-a închipuit că l-ar putea sări fără lupă.

Am arătat un campion al popularității aplaudat de hohotul de răs al așezii în minutul unei în care cu o condare universală cerea să fie crezut pe cuvînt că nu este nimeni mai albit decât el.

Si acum, înăa mai putem privi de departe un aroa cu adevărat biruit — dar în primul rînd de la ridicol! — culcat în așternutul de la Topoloveni și probabil încă stergîndu-se de sudoare, pe frunte, după alocința discursului dela Rucăr pe care am spus că istoria noastră politică îl reclamă pentru totdeauna în paginile ei de humor.

Dar, firește, după ce ne-am distrat și am răs, o bine să ne spunem că mai sînt și câteva lucruri serioase, care ne rămîn de făcut. Anunțăm deunăzi concluziile politice ale capitalării internațional-jărniste. Probabil că nici nu era nevoie să le mai spun — fiecare le știe, fiindcă ele apar dictate de un fel de imperativ al faptelor în ordinea logică a bunului simț.

Să reluăm comparația care ne place, — să ne mutăm pe ring.

Doi adversari se găsesc unul în fața celuilalt, își trag mînușile, se pregătesc, se înfruntă, dar în momentul când să se dea semnalul, unul din ei se uită chiondăras la arbitru, ridică degetul în sus, dacă nu ambele mîini, și declară că nu se mai bate!

Deci? Fiindcă el e puternic, e cel mai puternic... Atunci, firește, e luat asor, o sîrutat pe nas, mîngăiat cu grije, dacă nu chiar supus unor cercetări medicale și în timpul acesta, dacă arena, cum am mai spus, se prăpădește de răs, «campionul» e trecut discret la reforma la arbitral proclama singurul rezultat posibil.

Triumful revine în mod natural luptătorului care a rămas la picioare, pe teren, gata de luptă — dar speriat și al acum când privește curajul adversarului lamentabil căzut în chilo!

În acest match, fără emoții dar anușant, e tot procesul fără apel judecat între național-creștin și internațional-jărnist. Alegerea comună n'au făcut până acum decât să-i anticpeze.

Dar atunci unde mai e problema cinstității care se caută? Unde mai e «controverta» succesiunii? Ce «alegere» ar mai fi de făcut?

Nimeni nu mai vede niciunul. Ne uităm cu binocul și nu se mai zărește nimic. Unul din adversari a fugit nu se știe unde, parca de teamă să nu fie prins, a disparat sub pămînt sau în subsolul lui. Adevărul unde căuta relative rugămintă încă mai încearcă să-i dea o vîștie pe care al singur, fugarul, a declarat că n'o are.

Dar iată în felul asta simplificația chiar de adversar «problema» succesiunii — care de altfel pentru noi nu s'a pus niciodată. Iată mai ales cîștigul și defaltiv rezolvat! Si iată în sfîrșit un adevăr care tipă de deplin și definitiv rezolvat! Partidul internațional-jărnist nu mai este decât un imens balon de săpun — dar care, și el, s'a spart! Cine a crezut vreo dată în el, nu mai are acum decât să-l privească. Noi îl arătam de aici puțin amușit firește, dar și cu melancolia unui lucru care se vede oarecum tîrziu, pe care avem satisfacția totuși că în ce ne privește l-am spus cam de mult.

Fără să împietim astfel cu ultime asupra hotărîrii Arbitrului de care am vorbit și care e destul de înalt cîminte ca să aprecieze singur cîmpul de luptă unde va trebui să-și găsească în curînd forțele de care are nevoie — cînd privim însă pe frontul acesta superb de clar, care merge de la Luzana la Rucăr, concludem nu mai avem dreptul s'o ignorăm și nu o nicio inadverentă dacă o subliniem aici într'un consens românesc unanim:

PRIN REFUSUL ALEGERILOR LIBERE, AL ALEGERILOR NEUTRE, PARTIDUL INTERNAȚIONAL-JĂRNIST S'A INLATUAT — CU O DECLARAȚIE EXPLICITĂ DE DATA ASTA! — DIN JOUL SUCCESIVUL.

Arroganțele lui pot fi acum reprimite cu un singur cuvînt: ați fugit de alegeri care v'ar fi zdrobit, ați arătat singuri că v'a teamă de țară — atunci cu ce autoritate pretindeți s'o guvernați!

Si data la o parte mistificarea internațional-jărnistă, formula de mîine rămîne aceea pe care o cere de azi de ale sfîrșitului țării.

Rămîne guvernul de dreapta. Ca o axiomă politică a ceasului ăsta, așa cum e cerut partidul național-creștin.

Si dacă tot se mai aud țipete stridente în becurile dela Adevărul sau în cluburile internațional-jărniste, dacă tot nu s'au resemnat — eu propun o cruzime: propun guvernul de alegeri pe care l-a cerut I. Goga, guvern de alegeri pentru internațional-jărnist, — ca să se învețe mînt!

«Atleții» să fie scos de su' pat, readus pe ring și obligat să se bată. Ca să fie turtiți!

TOMA VLADESCU

P. S. — Într'un frumos articol pe care-l citesc tîrziu și îl subscriu întreg — fără numai un singur cuvînt! — Dragoș Protopopescu sporește-mi înălțimea părerea cănd afirmă că «un Crainic chiar poate să scrie esouri mai mari decît Lucian Blaga».

Dragoș glumește. Nu-mi înălțase părerea deloc (și apoi chiar dacă mi-ar fi înălțat-o — nu în ceasurile ăstea!).

Eu știu ce sînt alea esouri. (Fao și tu!).

Dar, Crainic — esouri mai mari decît Lucian Blaga? C'est de la blague.

T. V.

Problemele noastre mari

de VALERIU CARDU

«Iată într-o actualitate imediată, oficială și relativă, nu are nevoie de o proclamație grandioasă. Pentru că ea nu importă pe noi, este nepica actualitate, actualitatea care crește, — paradoxal, pentru a nu utiliza, cu orice prof, un cuvînt tare, — tocmai prin scoaterea din actual, și prin teoretizarea unor probleme nu menite să doarmă în stălica doarelor».

Nici călătorii oficiale s'au făcut, călătorii de mare, o rafală de probleme, o deslăsură, o rezoluare. Problema aceasta ne află înima și ne tulbură gîndurile, și de zi.

Problema Maramarului, care le oprime în loc, oricîndelei ori să-și plece înima peste bătălie și de glas alina, problema opoziției sîmărent, roșii de toate neajunsurile, a saletor din fi-nutul Codrului — altă lume de moșii din nord de țară — și, mai ales, Moșii.

Cîte călătorii oficiale s'au făcut, cîte de mare e orașul experților, rapoartelor, suprapozițiilor și al combitorilor de supraabritați. Toată strădania această de forme, n'a izbucnit să cicăreze rînilor căi sîngeroase, ca o aspră

Din plumbărea circulară rețea — în năra de frumusețe peisagială urbană — două momente.

Primul la palatul regal. Am priceput să cunoscam mai de aproape «stilul militar» maghiar.

Nu se poate închipui ceva mai comice. Firește, nu pun în discuție valoarea combativă a ofițerilor maghiari. Cînd vești însă cum se face de gardă la Budapesta te pîmtește răsul.

Santinelă se plimbă cu niște pași ce nu se pot descrie, o combinație între frumousul «pas de l'oe» prusian,

(Continuare în pagina 4)

(Continuare în pagina 11)

Cu familia Șorecani în Europa

Budapesta orașul palatelor

de MIHAIL POLIHROIADE

Prin Szolnok, orașul dragut, situat pe malul Tisei, într-o frumoasă poziție naturală, prin Karog centru militar și Cegled centru industrial, ne apropiem pe o șosea mediocră, destul de apropiată — gropile în asfalt sunt înspăimîntătoare — de Budapesta.

Aceiași peisajul monoton de pustă. Apropierea capitalei nu se vedește nici printr-o sporire deosebită a circulației, nici prin vîile ca pe șoseaua București-Ploiești. De altfel n'am intrat încă — nîci la Viena, nîci la Roma, nîci la Budapesta, nîci la Zurich, nîci la München — o arderă de penetrare mai frumoasă și mai animată ca acela București-Ploiești.

În schimb cînd pătrunzi în Budapesta comparația nu ne mai e favorabilă.

Budapesta e un oraș grandios. A fost conceput și edificat de oameni care au văzut în mare. E drept că poziția naturală e incomparabilă. Durează curge prin mijlocul orașului, iar pe malul ei se ridică masele stănoase înalțimile Budei.

Străzi colosale, largi și drepte, clădiri mărețe, grădini minunate. Nu poți să nu admiri un asemenea oraș. Sîngura critică ce i se poate aduce stă în sînul aceluși popor internațional. Acoloși nume, ocolosi nasuri, același accent, își dai seama de înensitate,

Din articolul Răpirea Bucovinei

de MIHAIL EMINESCU

Si ce a devenit astăzi obârșia Moldovei? Făgăduita fost Austria s'o fie în vecchie ei legi și obiceiuri buni, mănăstirești să se închină spre ridicarea poporului moldovenesc, răzând să rămână între ale lor, țărâșii întru ale lor și multe alte lucrări au făgăduit.

Si ce a făcut din țară? Mlaștina de scurgere a tuturor elementelor sale corupte, loc de adunătură a celor ce nu mai puteau trăi în altă parte, vanilor babilonici împărăți. Deși după dreptul vechiu, Jidovii n'aveau voce nici sinagogi de piatră și aibă, ei au astăzi drept în mijlocul capitalei havra lor, iar asupra țării ei s'au svârșit ca un pâlă negru de corbi, expunând palma cu palmă pe țărâna încercată de dări, sărăcit prin imprumuturi; spre a-și plăti dările, nimicit prin dobânzile de luda, ce trebuie să le plătească. Si asta, în jargonul gazetelor vieceze, se numește a duce civilizația în Orient. Oamenii, a căror mică știință stă în vânzarea cu cumpănă strâmbă și înșelăciune, au fost chemați să civilizeze cea mai frumoasă parte a Moldovei.

caleidoscop

INSEMNAȚII SOCIO-LOGICE

revista de Cernăuți a d-lui profesor Traian Brădăraș publică un articol al d-lui Barbu Slușanșchi, care spune: «Jidavii pot să utilizeze munca creștin în întreprinderile lor, nu se mulțumesc să exploateze platându-i puțin decât pe muncitorii jidani la muncă egală sau mai grea (pentru creștinii). Pe salarii creștinii capitaliști jidani vrea să-i folosească și ca un mijloc de distrugere a comunității românești, strângându-i în jurul viciului teoriei lui Luptei de clasă. El le sugerează însă ideea că vinovați de mizeria lor materială și morală nu este el, exploatarea jidani, ci Statul și clasa conducătoare românească. Acesta propagandă vicleană îl face pe muncitorul creștin să devină dușmanul său principal și să se lupte cu el pe membrii proprietății din clasa conducătoare».

JUDAISME

Reproducem o nouă obrăznicie a jidaniului O. Lemnaru dela «Făclă»: «Suntem la o răscruce de vănturi adverse. E frig, dar, să suferim, nu-i mai slab, de nev-Roză vănturilor, cari ne bat. Aceleașă tărtan obrăznicie își bate joc în No. 192 al «Făclii», pe rând, de d-nii: prof. N. Iorga, Lucian Blaga și Emil Cioran.

DIMINEAȚA

face o mare reclamă expediției soarelui la polul nord; menționăm, însă, că seful expediției e un jidan, așa că furorosa «Dimineată» e aplicabilă.

AURORA

Zearul personal al d-lui N. Lupu e.

Domnia lui Carol I (volumul I: 1866-1877): Mihail Polihroniade și Alexandru Cristian Tei

D-nii Mihail Polihroniade și Alexandru Cristian Tei ne înfățișează în primul volum din vreo lor lucrări istoria perioadă a domniei lui Carol I.

De-o bogată informație, această lucrare ne dă un tablou amănunțit asupra epocii dintre 1866-1877, una dintre cele mai interesante din istoria poporului român.

Figurile politice se desprind pline de viață din corișele d-lor Mihail Polihroniade și Alexandru Cristian Tei.

Sfînta frenezie a procesului de creație

Dintr-un motiv sau altul, sau din toate la un loc, scriitorii când trec pe stradă se pierd în sorocuri strigări. Iar dacă căușă, își prezintă scrierile de acriedire, i se îngustă înău cu un zîmbet circumstanțial. La fel, oricât căușă ei s'aprinjă întru ea tehnica ei decorativă, înmășă, ea mai curînd în faptul divers al marii circulații. Acolo unde impresia îi poate da senzații violente și ușor digerabile. Și totuși fusese vorba dintr-o istorie politico-socială a lumii, că pînă se desădundușă stăruind pe tîlci și filosofii. Pe vremea când în grădinite lui Akademos, se în-

desigur, cea mai murdăra știință a internațional-fărăntilor. În fiecare număr, lăpădășurile jidovești înjură în imperiul caracteristic israelitilor tot ce poporul românesc a creat mai viu și sănătos în viața socială.

ORIGINA ȘI VECHEA CRESTINISMULUI

la Români» se numește noua carte a d-lui prof. univ. Simion Reli. Aceasta încearcă reprezentarea începutului istoriei bisericești române, o operă științifică de mari proporții, la care d. prof. S. Reli lucrează de câțiva ani. Vom reveni cândva cu o cronică asupra ultimelor volume ale d-lui prof. Reli.

VICTOR EFTIMIU

realizat în calomnierea tuturor figurilor mari din trecutul neamului nostru (vedem că e necesară o punere la punct a sinistrului cabotin depe Sărindar.

AVIAȚIA PE FRONȚIERE DIN SPANIA

a titlul unui interesant articol din publicația «România aeriană», care aduce numeroase contribuții la cunoașterea diferitelor probleme aviației la ordinea zilei.

PUBLICUL

de pretutindeni, ce poate face altceva, decât să-și bată joc de diverselor «Pen-Cluburi»? Lipsa lor de seriozitate, ratayanișmul lor camuflat în denunțarea cu un organism pseudoscriitoricesc bolnav, fără nici o valabilitate socială. Pen-Clubul e o caricatură, pe care propria insuficiență îl va lichida.

M. S.

CUIBURI E LUMINA

Trandafirii roșii,

poemul dramatic al d-lui Zaharia Băran, obținuse odinioară mari succese. Ele se mențin și acum, oricât de curând se reia piesa. Poemul a servit și ca libret de operă. Altfel spus, al d-lui Zaharia Băran a fost pica într'un act «Se face zi», o admirabilă evocare patriotică. Astăzi, d-sa lucrează la un nou poem dramatic, din care un cuprins fragment a apărut în «Pagini literare».

Pe-o linie frumoasă de românism

se mențin poemele d-lui V. Voiculescu. Titlul simbolizează al ultimului volum publicat de d-sa indică luminozitatea versurilor, tendința lor de înălțare către albastrul cerului.

1907, Cezar Petrescu,

în această ultimă carte autorul ne înfățișează atmosfera din timpul războaielor jidovești, cu deosebire de ceaaltă parte a baricadei — clasa proprietarilor. Tărâni au fost lăsoși dinadins pe al doilea plan. În timpul verii și al muncilor agricole, țărânii prezintă o colectivitate puțin diferită. E palmea robit de înveciate agricole. O unitate copleșită într-o realitate statică.

De vorbă cu sătenii,

ultima carte a d-lui Al. Lascor-Moldovanu cuprinde conferințele roștile în cadrul vorbirilor sale cu sătenii.

Este suficient căteva capitole pentru înfățișez importanța lor: Saftelul lui; Religioasă (Naglomul lui; Schimbarea la față a lui Hristos); Vestii; Tări; Iuri juridice; Pilde și învățăminte acestea sunt nu numai voce a sătenii cum modestia aută le arată, ci conferințe pe care d-sa — în primul rând oral trebuie să le cunoască, să le cază.

Crez de grație

cartea lui V. E. MARIN este acum catehismul neam. A depășit contururile spirituale ale unei generații înțindu-se astfel în cercece a conștiinței depășire, în geografia a unui popor pe se mîntuiri și se mîntuie prin fii lui, — prietății acelor care îi apropie cuvîntul lui Dumnezeu.

Decalog

Indreptări erin politice și social. Îngrijită de o mîd de tineri cu suflet și dreptăținare.

Decalog etic și conștiinței noului curent viață, stabilind o cumpă și a gândului și o realitate a cel pînă de aci pe toate planurile manifestare națională.

Urmărim

zi de zi folioarele d-lui Pan M. Vlădescu din Tîrșeu, în care, în-

dicion, discută și comentează tristul chip moral al lui Mihail Sadoveanu. Sunt precizări categorice. Și dacă vrei din nou povestea cu bucluc a tinerilor și a bătrînilor, înfățișă acele unde fiecare se învrednicește să fie.

Ideea Românească

anul II. Nr. 3. 1937. Prezintă ca temă: Revoluția agăzării românești, semnează: Alexandru Băsarab, Pavel Costin Delan, Valentin Hoeflich, Horia, Valentin, Mihail Ușică, Gheorghe Vănturo, Geo Zlotescu.

Punctele de îndreptar sunt: «Situația și atitudinea noastră în fața vechile condiții ale agăzării — cele noulle necesități și zări — acele neamului; 2. Escurs eric europen; 3. Critică locală; 4. Definierea poziției și necesității revoluționare a spiritului românesc în problema agăzării naționale; și 5. Încheiere totilărie.

Cuprinsul revistei este încheiat de Cronica orientală a lui Sennos.

Gol

ultima carte a d-lui G. M. Vlădescu, prezintă cu clarul spirit povestitor al autorului, întâmplări și fapte cotidiane cu semnificații și înțelegerea lor, între noi sau în închisuri.

«Gol» este un roman cu manifestări și mîntușirea tuturor acelor noastre obiceiuri și neobișnuit.

G. B.

1937 ZIDIRE NOUA

Slove despre odihnă și despre osteneală

ÎN TIMP, gândul despre Țara de peste veac, s'a iscodit atunci când Dumnezeu a vrut. Și voiața lui Dumnezeu a venit toamă în clipa când Neamul cerea odihnă. Odată cu izvoarea drumului a început și căutarea liniștii. Și liniștea aceasta, așa cum spunem odată, într-o slovă dela această Zidire nouă, se caută în sbucium. Fără trăire în sbucium, fără osteneală în luptă și, mai ales, fără sîngerare la pîedici, în spîinii suferinței, nu poate exista cerere de odihnă; Osteneala este o condiție sine qua non a odihnii.

DIN FRAMANTARE deci, în răz-măntare și prin sbucium conținem pornește și trece calea aceasta care caută un liman de liniște peste veac. Odihna nu este a soldatului, nu este a luptătorului. Ci a neamului. Prin urmare, încețarea soldatului e furtună, se face pentru neam și lupta lui, în acest sens, îmbracă atribute de jertfă. Sbuclumal are caracter jertfelic. Soldatul da tot, reanșă la liniștea lui, de nuanță egoistă, lătră, voluntar, în neodihnă, se iscoțeste, pentru odihna Neamului, pentru liniștea Nației.

Omul înceacă o depășire a bunei lui personal, reanșă la o plăcere, la tîlci polia egoistă din el, pentru un ceva mai mare și mai sfînt decît el.

ȘI, TOTUȘI luptătorul are parte de odihnă în această încercare. E mîntușirea sufletescă pe care o imprimă în viața sa conștiința dărilor implinite. Odihna aceasta de nivel superior, care rezervă satisfacții ariale luptătorului, este sădită toamă în ceva mai mare și mai sfînt decît actual de reanșare la el însuși pe ca-

re-l face în momentul când se pornește la luptă.

Reanșarea la odihna de ordin restrîns, biologic, egoist, duce la împărșirea cu odihna spirituală care prezintă un orizont mult mai luminat într'un cadru de viață.

Se stabilește, prin urmare, un acord perfect între actual reanșării, între hotărîrea de-a lupta și între cea mai mare biruință, a omului: aceea de a se depăși.

ACTELE ACESTEIA, au sunt coman date și nu presupun obligativitate. Sunt voluntare. Pentru a ridica valoarea gestului, pentru a mîntu lupta și pentru a avea drept de încetare în atribut de jertfă. Jertfa presupune voluntarism. Pentru că după cum intrarea pe drumurile jertfii este deschisă tuturor, nu este mai puțin adevărat că aceste drumuri pot fi oculte.

Luptătorul grațios care și-a înscris viața între Cer și Spadă, prin Nație spre Dumnezeu, este un voluntar.

Acceptă lupta. Neodihna din luptă. Jertfa. Și însingurarea Pentru o odihnă mult mai mare, care trece peste mîntușirea alor și peste viața lui, și se realizează în eternitatea Patriei.

*

Valeriu Cărdu

Ion Creangă

Deși moru actual prin aderenta sa la clinică românească, se cuvine, totuși, să-i aducem și noi lui Ion Creangă, prinoul Autorul copioselor «Amintiri», n'are nevoie de comemorări pentru a fi citit. Toate categoriile de lectori îi vor căuta pe Ion Creangă fără a mai fi îndemnați prin plicicioase și prea savante discursuri la aceasta, — căci alăosul prieten al lui Mihail Eminescu a avut darul unei specificități atât de pit, încît nimic nu-i poate pune în umbră creația.

Cred că deslău dintre contemporanii lui Ion Creangă ar fi țărâ mirajă aslă, dacă pre-un amoral miraculos de glume groșii țăr reușește la viață, de fama califarului din mahalala Ficusului. Estești din a doua jumătate a vechiului trecut nu pîr fi putut închipui că un țăr cu grăini cam slobod ca al lui Ion Creangă ar putea impune un mare tezaur literar în cultura românească.

«Amintirile, poveștile și istoriile scriitorului moldovean aduc pe lîngă, stilul lor alăt de colorat și, totuși alăt de sobru, cemoara unui admirabil temperament românesc. E alăta, alăta în scrierile lui Ion Creangă, încă, citindu-l, ai impresia unei plimbări prin țara noastră unei țărini moldovenești, aici scrierile «Amintirilor» e străbătut de mîrozna țăr a ierburilor și-a grănelor.

Proza povestitorului nostru, deși — aparenț — alăt de simplă în subiectele ei, cuprinde orizonturi excepționale de largi. E o întreagă țăr în scrierile lui Ion Creangă — o țăr, pe care trebuie să-o lubești și o prețuiești.

Dincolo de țările scrierilor de astăzi, umbra lui Ion Creangă coștește prin «Zidirea nouă». Mai mult decît astăzi, se menține oia un poem, un cultuș moral, alăt de apreciat de Mihail Eminescu. Comemorarea povestitorului moldovean e, deci, nu o reactualizare, ci o închinare a noastră în fața unui fenomen literar și românesc, peste care timpul nu-și poașterne niciodată urgile.

Mircea Streinul

A apărut

„Orientări în veac”

de NICOLAE ROȘU

Invectivă, polemică, literară și politică. O carte dinamică a naționalismului integral.

Acet ziar apare la Moscova, cum îl indică și titlul. Este un ziar tipic activ.

Are un stil francez, admirabil. Este foarte academic în serie. Te lăsează încrede că te mîngăie. În nici un caz nu-ți vine să crezi că face politica sovietică.

Articolul de fond se ocupă în politica internă. Restul, fie despre vizitatori externi, fie despre armonia URSS.

Subiectul articolului de fond este neapărat: despre hitlerism și fascism. Într-adevăr că rana te doare, dar n'ei învort.

Nu se ocupă acest ziar decît despre realitatea adevărată! hm, hm.

Când războiul Italo-Abislian era la modă, bunul ziar, a scris numai și numai articole pline de umanitate. E jale mare că nu sunt tovarășii în Abislină.

A trecut războiul și abislianii tră-

CALENDAR

Marți 1 Iunie 1937

ORTODOX: Sf. Martin Justu P.

CĂTOLIC: Sf. Pamiil

SOARELE: răsare 4.7, apune 19.51.

Radio-România

20.45: Clima de munte și Sanatoriul în tratamentul tuberculozei de Dr. Ma-

rina Nasta.

21.00: Concert simfonice al Orchestrei Radio, dir. de Th. Rogalski; Concert pentru harpă și flaut de Mozart; (flaut: Dora Doina Nera Mihăilescu, flaut: Constantin Taranu).

Compoziții de Conat. Nottara, dir. de autor; 1) Impresi din Călimanștii, suită de orchestra; 2) Alăta; 3) Căntec de lăngă; 4) Serbare cîmpenească.

11) Joci din Portugalia, suită de orchestra; 2) Allegro; 3) Fado; 4) Fado; 5) Fado; 6) Fado; 7) Fado; 8) Fado; 9) Fado; 10) Fado; 11) Fado; 12) Fado; 13) Fado; 14) Fado; 15) Fado; 16) Fado; 17) Fado; 18) Fado; 19) Fado; 20) Fado; 21) Fado; 22) Fado; 23) Fado; 24) Fado; 25) Fado; 26) Fado; 27) Fado; 28) Fado; 29) Fado; 30) Fado; 31) Fado; 32) Fado; 33) Fado; 34) Fado; 35) Fado; 36) Fado; 37) Fado; 38) Fado; 39) Fado; 40) Fado; 41) Fado; 42) Fado; 43) Fado; 44) Fado; 45) Fado; 46) Fado; 47) Fado; 48) Fado; 49) Fado; 50) Fado; 51) Fado; 52) Fado; 53) Fado; 54) Fado; 55) Fado; 56) Fado; 57) Fado; 58) Fado; 59) Fado; 60) Fado; 61) Fado; 62) Fado; 63) Fado; 64) Fado; 65) Fado; 66) Fado; 67) Fado; 68) Fado; 69) Fado; 70) Fado; 71) Fado; 72) Fado; 73) Fado; 74) Fado; 75) Fado; 76) Fado; 77) Fado; 78) Fado; 79) Fado; 80) Fado; 81) Fado; 82) Fado; 83) Fado; 84) Fado; 85) Fado; 86) Fado; 87) Fado; 88) Fado; 89) Fado; 90) Fado; 91) Fado; 92) Fado; 93) Fado; 94) Fado; 95) Fado; 96) Fado; 97) Fado; 98) Fado; 99) Fado; 100) Fado; 101) Fado; 102) Fado; 103) Fado; 104) Fado; 105) Fado; 106) Fado; 107) Fado; 108) Fado; 109) Fado; 110) Fado; 111) Fado; 112) Fado; 113) Fado; 114) Fado; 115) Fado; 116) Fado; 117) Fado; 118) Fado; 119) Fado; 120) Fado; 121) Fado; 122) Fado; 123) Fado; 124) Fado; 125) Fado; 126) Fado; 127) Fado; 128) Fado; 129) Fado; 130) Fado; 131) Fado; 132) Fado; 133) Fado; 134) Fado; 135) Fado; 136) Fado; 137) Fado; 138) Fado; 139) Fado; 140) Fado; 141) Fado; 142) Fado; 143) Fado; 144) Fado; 145) Fado; 146) Fado; 147) Fado; 148) Fado; 149) Fado; 150) Fado; 151) Fado; 152) Fado; 153) Fado; 154) Fado; 155) Fado; 156) Fado; 157) Fado; 158) Fado; 159) Fado; 160) Fado; 161) Fado; 162) Fado; 163) Fado; 164) Fado; 165) Fado; 166) Fado; 167) Fado; 168) Fado; 169) Fado; 170) Fado; 171) Fado; 172) Fado; 173) Fado; 174) Fado; 175) Fado; 176) Fado; 177) Fado; 178) Fado; 179) Fado; 180) Fado; 181) Fado; 182) Fado; 183) Fado; 184) Fado; 185) Fado; 186) Fado; 187) Fado; 188) Fado; 189) Fado; 190) Fado; 191) Fado; 192) Fado; 193) Fado; 194) Fado; 195) Fado; 196) Fado; 197) Fado; 198) Fado; 199) Fado; 200) Fado; 201) Fado; 202) Fado; 203) Fado; 204) Fado; 205) Fado; 206) Fado; 207) Fado; 208) Fado; 209) Fado; 210) Fado; 211) Fado; 212) Fado; 213) Fado; 214) Fado; 215) Fado; 216) Fado; 217) Fado; 218) Fado; 219) Fado; 220) Fado; 221) Fado; 222) Fado; 223) Fado; 224) Fado; 225) Fado; 226) Fado; 227) Fado; 228) Fado; 229) Fado; 230) Fado; 231) Fado; 232) Fado; 233) Fado; 234) Fado; 235) Fado; 236) Fado; 237) Fado; 238) Fado; 239) Fado; 240) Fado; 241) Fado; 242) Fado; 243) Fado; 244) Fado; 245) Fado; 246) Fado; 247) Fado; 248) Fado; 249) Fado; 250) Fado; 251) Fado; 252) Fado; 253) Fado; 254) Fado; 255) Fado; 256) Fado; 257) Fado; 258) Fado; 259) Fado; 260) Fado; 261) Fado; 262) Fado; 263) Fado; 264) Fado; 265) Fado; 266) Fado; 267) Fado; 268) Fado; 269) Fado; 270) Fado; 271) Fado; 272) Fado; 273) Fado; 274) Fado; 275) Fado; 276) Fado; 277) Fado; 278) Fado; 279) Fado; 280) Fado; 281) Fado; 282) Fado; 283) Fado; 284) Fado; 285) Fado; 286) Fado; 287) Fado; 288) Fado; 289) Fado; 290) Fado; 291) Fado; 292) Fado; 293) Fado; 294) Fado; 295) Fado; 296) Fado; 297) Fado; 298) Fado; 299) Fado; 300) Fado; 301) Fado; 302) Fado; 303) Fado; 304) Fado; 305) Fado; 306) Fado; 307) Fado; 308) Fado; 309) Fado; 310) Fado; 311) Fado; 312) Fado; 313) Fado; 314) Fado; 315) Fado; 316) Fado; 317) Fado; 318) Fado; 319) Fado; 320) Fado; 321) Fado; 322) Fado; 323) Fado; 324) Fado; 325) Fado; 326) Fado; 327) Fado; 328) Fado; 329) Fado; 330) Fado; 331) Fado; 332) Fado; 333) Fado; 334) Fado; 335) Fado; 336) Fado; 337) Fado; 338) Fado; 339) Fado; 340) Fado; 341) Fado; 342) Fado; 343) Fado; 344) Fado; 345) Fado; 346) Fado; 347) Fado; 348) Fado; 349) Fado; 350) Fado; 351) Fado; 352) Fado; 353) Fado; 354) Fado; 355) Fado; 356) Fado; 357) Fado; 358) Fado; 359) Fado; 360) Fado; 361) Fado; 362) Fado; 363) Fado; 364) Fado; 365) Fado; 366) Fado; 367) Fado; 368) Fado; 369) Fado; 370) Fado; 371) Fado; 372) Fado; 373) Fado; 374) Fado; 375) Fado; 376) Fado; 377) Fado; 378) Fado; 379) Fado; 380) Fado; 381) Fado; 382) Fado; 383) Fado; 384) Fado; 385) Fado; 386) Fado; 387) Fado; 388) Fado; 389) Fado; 390) Fado; 391) Fado; 392) Fado; 393) Fado; 394) Fado; 395) Fado; 396) Fado; 397) Fado; 398) Fado; 399) Fado; 400) Fado; 401) Fado; 402) Fado; 403) Fado; 404) Fado; 405) Fado; 406) Fado; 407) Fado; 408) Fado; 409) Fado; 410) Fado; 411) Fado; 412) Fado; 413) Fado; 414) Fado; 415) Fado; 416) Fado; 417) Fado; 418) Fado; 419) Fado; 420) Fado; 421) Fado; 422) Fado; 423) Fado; 424) Fado; 425) Fado; 426) Fado; 427) Fado; 428) Fado; 429) Fado; 430) Fado; 431) Fado; 432) Fado; 433) Fado; 434) Fado; 435) Fado; 436) Fado; 437) Fado; 438) Fado; 439) Fado; 440) Fado; 441) Fado; 442) Fado; 443) Fado; 444) Fado; 445) Fado; 446) Fado; 447) Fado; 448) Fado; 449) Fado; 450) Fado; 451) Fado; 452) Fado; 453) Fado; 454) Fado; 455) Fado; 456) Fado; 457) Fado; 458) Fado; 459) Fado; 460) Fado; 461) Fado; 462) Fado; 463) Fado; 464) Fado; 465) Fado; 466) Fado; 467) Fado; 468) Fado; 469) Fado; 470) Fado; 471) Fado; 472) Fado; 473) Fado; 474) Fado; 475) Fado; 476) Fado; 477) Fado; 478) Fado; 479) Fado; 480) Fado; 481) Fado; 482) Fado; 483) Fado; 484) Fado; 485) Fado; 486) Fado; 487) Fado; 488) Fado; 489) Fado; 490) Fado; 491) Fado; 492) Fado; 493) Fado; 494) Fado; 495) Fado; 496) Fado; 497) Fado; 498) Fado; 499) Fado; 500) Fado; 501) Fado; 502) Fado; 503) Fado; 504) Fado; 505) Fado; 506) Fado; 507) Fado; 508) Fado; 509) Fado; 510) Fado; 511) Fado; 512) Fado; 513) Fado; 514) Fado; 515) Fado; 516) Fado; 517) Fado; 518) Fado; 519) Fado; 520) Fado; 521) Fado; 522) Fado; 523) Fado;

Luna Bucureștilor
Luna Bucureștilor
Luna Bucureștilor
Luna Bucureștilor
Dona Exorihii
Vaporas pe lac
Grașul
Liticilor

Luna Bucureștilor
Luna Bucureștilor
București

75
50
%
REDUCERE-CER

Reduceri
Teatre, Hoteluri
Restaurante
Toate magazinele

Noua Expoziție
 Vaporas pe Lac
 Grașul
 Călcător

REDUCERE C

%

Reduceri
Teatre, Hoteluri
Restaurante
Toate magazinele

MOBILE Sufragerii cubiste, Studio-
Dormitoare și Garaturi tapitate
LA GOGU GEORGES
Magazin românesc de mobilă
Medaliați cu Meritul Comercial și Industrial
București, Str. Bărăției No. 55 și B-dul Maria No. 1.

Sportivi !
Cumpărați încălțăminte modernă - etfină
La Magazinul Românesc
Vasile Vasile
(Luptătorul)
No. 46. - Strada Carol - No.

Banditisme le jidanil de la Paramount

De ce s'a suspendat executarea g
pentru sumele datorate Tisc
Am arătat în reportajul nos- TREBUIA RE

tru de cer cum, la un total de incasari de aproape o suta treizeci de milioane lei si dupa ce au expediat in America peste opt zeci milioane lei, jidanii dela PARAMOUNT FILM au marturisit

XPLIC
Vom arăta în evoluția lucrului s'au dresat alcesele vorbărești venite în sun

STATUL NU VREA SA-ȘI INCASEZE DREPTURILE!

Atrăgându-se printr-un denunț atenția ministerului de fi-

naŃe că dacă societ  t  n    BucureŃti pre  nta înregistrări tr  cate de opera  iuni,    scopul de a r  m  ne neimpozabilă, atunci veniturile pe cari societ  tea americană le trage din România s  ndr  ie de la   nch  tarea lor.

se încadrează în prevederile articolelor 2, 48, 51, 53 și armătoarele din legea contribuțiilor directe.

Ministerul de finanțe, prin organele sale de inspecție și control, verifică și supraveghează

Alina Ionescu
toate aceste

pozitivului de 4.310,5 lei, precum și la o amendă de 14.253,225 lei.

**Apelul făcut de societatea contravenientă a fost respins de către tribunala-
le de la Sibiu.**

Se aduce la cunoștință
Herminea Hietich
Sibiu prin cerere
scrisă.

...trav S.V.C. a prim sen-
tința fiscală Nr. 93 din 11
Februarie 1936.

[illegible]

CA IMPOZITUL NU AR FI
FOST DATORAT, CI PE MO-
TIVUL CA IMPOZITUL NU

Martin Bilinsky
Magazin creștin

Deosebită, sănătoasă, și
produsă. — Apărută și artic-
lele pentru Fotografi anatori,
CALEA VICTORIEI No. 35
Colț cu Piașajul Majestii
Telchiu No. 434/15.

